

Cingiz ƏLİOĞLU

Məhəbbət düsturu

Oxşardır sevginin tarixçələri...
Yatmışdıq yuxudan ayıldıq, əlbət!
Belədir bir eşqin nəticələri
Üstəgəl ayrılıq, çıxacaq məhəbbət...

Heç kimə dərs deyil, olub-olacaq...
Həzz ilə zülm edir özünə millət.
Səndən gördüklərim bunlardır ancaq
Üstəgəl məşəqqət, çıxacaq mərhəmət...

Hər şeydə günahkar tək məni saydın,
Biz necə olaydıq səninlə xoşbəxt?!
Cəbrinin cavabı öncədən aydın,
Üstəgəl haqsızlıq, çıxacaq ədalət!!!

Nə günə qoyurdu məni o eşqin,
Hardandı səndəki bu kin,kidurət?!
Həsile nə qaldı,indi bax sevin...
Üstəgəl miskinlik, çıxacaq əzəmət...

Dedilər sınaq,sınanan haqdı,
Əzilən adamdan umma dəyanət.
Gör gəlib axırı hayana çıxdı! -
Üstəgəl xəyanət,çıxacaq sədaqət...

Mən ülfət ummadım,sən həsrət dedin...
Dözümə tapmadım özümdə qüdrət!
İndi bu qalığı haqq-hesab edin
Üstəgəl fəlakət, çıxacaq səadət...

Vida şeiri

Bir də o yerlərə düşməz güzarım,
Bir də o yerlərə səsləmə məni.
Sən ayılı gecədə ay işığında
Bürünüb, bir daha gözləmə məni.

Aylı evyanından əsən küləyə
Tapşır ki, yaxamdan əl çəksin mənim.
Yorğun gözlərimdən axan gileyə
"Tapşır" ki, yaxamdan əl çəksin mənim.

Qalmasın bir ömrün gündoğanında,
Gunbatan küləyi qarsız üzümü.
İtmiş bir nəğməni soraqlamaqçün
Yolları yormağın yoxdu lüzumu...

Bir də o yerlərə düşməz güzarım,
Bir də o yerlərə səsləmə məni.
Sən ayılı gecədə ay işığında
Bürünüb, bir daha gözləmə məni...

Sənsizlik sürgündür

Mən içən şərabin adı ayrılıq,
Çəkdiyim siqaret həsrət adlanır.
İçmədim bayıldım, içdim ayıldım,
Sənsizlik sürgündür... hicrət adlanır.

Necə də tünd imiş hicran qəhvəsi,
Sinəmə çəkdiyim tüstü qaradır.
Ağzımdan burulub çıxan nəfəsim
Havada miraj bir obraz yaradır. -

Sənin xəyalındır ani, apaydın...
Daha yuxuda da məndən qaçırsan.

Üstəgəl ayrılıq, çıxacaq məhəbbət

İşıqlı günümü özün qapadıb,
Zülmət gecələrə qapı açırsan.

Özümdən sürgünəm... deyir hal qanan,
Səbr elə əlacın səbrdir elə.
Daha hardan bilsin, halıma yanan,
Səbir də mənimçün Sibirdir elə...

Qayğılar bir ovuc düyü-çətənə,
Düşüb düyün-düyün bu tünük tənə.
Ha çözmək istədim düşdüm çətinə,
Diriltədi, dəbərtədi bu yazlar məni.

Bir xəlif titrəyiş, bir titrək həmir,
Anında tərpənir tənimdə sinir.
Ruhumda buz sınır, ırmaqlar dinir,
Səsləyir, oyadır avazlar məni.

Dedim ta müdrikəm, ahlam daha,
Təpəlim bir küncə, qaxılım daha.
Demə ki, dəliyəm, cahiləm daha,
Dərbədər eylədi bu qızlar məni...

Unuda bilmirəm

Unuda bilmirəm, sevə bilmirəm,
Sənsiz darıxıram, sənə tənhayam.
Belə anlaşılmaz, belə barışmaz,
Duyğular əlində qalıbdır yaxam.

Unuda bilmirəm, sevə bilmirəm,
Sizin qapınıza, sizin küçəyə,
Ayaq özü çəkir, gələ bilmirəm..
Bu niyə belədir, hələ bilmirəm.

Unuda bilmirəm, sevə bilmirəm,
Bu sirrin cavabını,çözə bilmərəm.
Yaş elə yaşıdır ki,bu gizli dərdi
Bir kəsə danışa, bölə bilmirəm.

Unuda bilmirəm,sevə bilmirəm,
Ağlaya bilmirəm,gülə bilmirəm,
Bu sənli dünyada,səniz dünyada
Yaşaya bilmirəm,ölə bilmirəm.

Dünya, boyun bircə qarış...
Qarı dünya, qımış görüm.
Ürəyimdə yağ qalmamış,
Dünya, mənənin danış görüm.

Yolların yüyəkdi sənin,
Yerişin küləkdi sənin.
Olanım - ürəkdi mənim,
Dünya, mənənin yarış görüm.

Niyə belə yaraqlısan,
Hansı fikir, soraqlısan,
Mən haqsızam, sən haqlısan,
Dünya, mənənin vuruş görüm.

A qırışmal, gidi dünya,
Neynədin igidi, dünya?
Mən bilmirəm, sən bilirsen...
Dünya, mənənin barış görüm.

Mənim bu həyatla öz hesabım var

Mənim bu həyatla öz hesabım var,
Bilirəm pislik nə, yaxşılıq nədir?
Yaşamaq - kimçün oyun, əyləncə,
Mənimçün gündəlik mübarizədir.

Bilirəm dadını halal çörəyin,
Yerində deyilmiş ötkəm sözün də.

Xoşbəxtəm o vaxt ki, dostla gərəyəm,
Düz baxa bilirəm düşməni gözüne.

Bir ömür yaşaram - narahat, çətin.
Arxamca daş atan olsa da, nə qəm.
Nəsillər rahatca keçsinlər deyə
Atılan daşlardan bir yol döşəyəm!

Qarışqa payı

Bu gün tamam ayrı, tam başqayam mən,
Bir kəsək dalında, qum kölgəsində
Gizlənə bilən bir qarışqayam mən!
Qurdların, quşların dişi dibində,
Neçə böyüklərin cibi dibində
Gizlənib dənə payım, hər qıxmıq payım.
Bu gün tamam ayrı, tam başqayam mən,
Çiyində özündən nə qədər ağır -
Böyük yük gəzdirən qarışqayam mən.
Nə olsun ağırdır dünyanın yükü?
Özləri özündən heç seçilməyən,
Hər an harayır yüyürüb gələn
Qarışqa dostlarını, qardaşlarını var,
Başqa sirdaşlarını, yoldaşlarını var!
Çəkib apardığım yükün siqləti
Sanmayın haçansa məni əzəcək, -
Dünya arpa dənə, qarabaşaq tək,
yerimi tutmağa həmişə hazır
Dostların çiyində yenə gəzəcək...

Deyə bilmədiyim söz

Deyə bilmədiyim sözün içində
İçimin nə qədər ağrıları var.
Deyə bilmədiyim sözün ucundan
Dilim piltə kimi alışıb yanar.
Dilimin ucuna gələn o sözü
Nə qədər qaytarıb uda bilərəm?
Allahın sözüdür, desəm nə olar,
Bir Allah adamı eşidər onu,
Allahın adamı eşitməsə də,
Bu evin qapısı, pəncərələri,
O evin qır damı eşidər onu...
O sözə bağlıdır gizli arzular,
O sözün içində azadlığım var.
O sözə bağlıdır bütün varlığım,
O sözdən başlanır tanımadığım,
Görə bilmədiyim dadlı bir həyat.
O sözü... o sözü deyə bilmirəm...
Çalışıb-vuruşmaq əbəsmiş... heyhat!

Ən böyük sevgim

Sən məni heç zaman tərk etməmişən,
Mən səni hər zaman qoyub getmişəm.
Sən mənə heç zaman ərək etməmişən,
Hər uzaq səfərə yola salmışam.

Bütün gəmilərin vida fitini,
Son vağzal zəngini özün çalmısan.
Hansı dayanacaq, hansı perronda
Mən ensəm görmüşəm sən qarşımdasan.

Yaxın limanlardan yola ötürüb,
Uzaq körfəzlərdə qarşılamısan.
Qızmar səhralarda azıbdır izim,
Şimalda dizədek qar şumlamışam.

Mən hara baş vursam bu nəhəng şarda
Görmüşəm hər addım, hər qarışdasan
Ürəkli olmuşam sənə söykənib,
Duymuşam, tanrı tək küreyimdəsən.

O qədər təbii sanmışam bunu,
Demişəm qanımda, ürəyimdəsən.

Bildinmi dünyanın harasındasan?!
Gah zülmət gecənin zil qarısından,

Gah sübhün nurundan mənə baxırsan.
Kitabı açıram arasındasan,
İçirəm, mey kimi qana axırsan
Zaman, axan nəhr, bərəci mənəm,
Səndən sənə yolda bələdçi mənəm.

Havan avazımda, sədan ədamda,
Nə qədər oxşarlıq olar adamda?!
Hər azan sözünün, itən səsinin,
Heç dilə gəlməyən yeni kəlmənin
Ardınca iz tutan ləpirçi mənəm.
Yaşa, ANA DİLİM, zindanda hətta
Sənə zindan döyən dəmirçi mənəm!

Yerdə qalan...

Yerdə qalan nədir ki...
Yerdə qalan azdır, az!
Beş-üç payız, beş-üç qış,
Bir də, bəlkə, beş-üç yaz...
Yerdə qalan nədir ki -
beş-üç bayram, beş-üç toy.
Bir də... beş-üç dərd-qəmi
Sən bunların üstə say.
Yerdə qalan nədir ki -
Beş-üç görüş, ayrılıq.
Sonra... uzun bir gecə...
Bir də gizli bir ümid:
"Bəlkə, bir də ayıldıq..."

Dağlar

Bir səs yuvarladım dəre dibinə
Diksinib oyandı yuxudan dağlar.
Yığdı ayları kaha cibinə
Qartal qoynundan ürkdən dağlar.

Bu görüş nə şirin, nə xoş görüşdü,
Zirvədə dodağım qarlı öpüşdü.
Qəlbə işıq düşdü, gözə nur düşdü
Silkinib çıxanda kürkündən dağlar.

Havanla dərmanlı, davalıyam mən,
Səndən ayrılalı havalıyam mən,
Kimə əmanətəm, həvaləyəm mən...
Yanına dönmüşəm sürgündən, dağlar...

Mənim qəlb ağrımın öz həkimi var,
Yüz təbib tökülə dilini tapmaz.
Bu gizli bölgəmin öz hakimi var,
Başqa fərman, dərman bir əlac yapmaz.

Bürünüb çöhrəsi bax elə nura,
Sehrilə canımda ağrım azalır.
O gəlib eləcə kənarda dura,
Candan çən kürünür, duman sozalır.

Dirilir əzalar, azar-bezar nə,
Ecazkar loğmandır, quşa dönürəm.
O mübhəm dəryadır, sirli xəzinə,
Üzünü döndərsə daşa dönürəm.

Nə bilsin zəlili, divanəsiyəm,
Hərdən, bir şahənə gülüş lütf edir.
O şamdır, təylənən pərvanəsiyəm,
Hüsnünü görəndə ürəyim gedir.

Mən ona ta bundan yaxın getməyəm,
O uca bir məqam, dərin ümmandır.
Bu eşqi heç zaman bəyan etməyəm,
Yüz aşkar aşıqdən biri pünhandır...

